

המחלקה ללימודי הוראה

רפלקציות של סטודנטים שהשתתפו בתכנית "אקדמיה כיתה" בשנת תשע"ט

בשנה זו פעלה התכנית בבתי הספר: רנה קאסן, הניסויי, בית צפאפא, דקל וילנאי.

סטודנטית להוראת אנגלית

לא יהיו מספיק מילים בארסנל המילים שלי כדי לתאר את הקשת הכל-כך רחבה של הרגשות שחוויתי השנה. גיליתי מחדש את התשוקה שבי ללמד, להעביר קצת ממה שיש לי לאנשים אחרים, לנסות לפתח אצלם הרבה יותר מתוכן מקצועי. חוויתי כישלון חרוץ בשיעור הראשון שלי, ומשם עליתי לאט לאט בסולם הביטחון העצמי והמקצועי עד להצלחה. הצלחתי לגעת בלב של תלמידים שחשבתי שבכלל לא ירגישו בקיומי.

סטודנט להוראת אמנות (מתכנית "מורה-אמן" בשיתוף עם 'בצלאל')

בהסתכלות של שנה לאחור, בכנות מלאה, באופן אולי לא צפוי, החוויה במסגרת הבית ספרית הייתה החוויה שהכי קידמה אותי השנה, יותר מכל קורס או סטודיו שלקחתי בבצלאל, או בתעודת ההוראה. התפתחתי מ'אקדמיה כיתה' לא רק בהוראה, אלא כאדם ואף כמעצב. פתחתי את השנה באופן מהוסס, רציתי להעמיק בעניין שלי בהוראה, אבל יותר מכל הייתי צריך מסגרת שתאפשר לי להתנסות, בכדי לאתגר את עצמי ולהתמודד מול כל הקשיים שלי מול קהל. זה היה מסע חשוב בו התקדמתי, בעיניי, רבות. אני יכול להגיד בלב שלם, שבהשוואה לחברים בתוכנית, אני הרבה יותר מוכן להוראה וזה רק בזכות ההתנסות הממושכת. אני חושב שאספקט משמעותי נוסף שקידם אותי בתהליך הוא החזרה לבית הספר בו למדתי שהעצימה את החוויה והיה בה מאין אלמנט של ריפוי עצמי.

סטודנטית להוראת היסטוריה

כיתה זו הפכה להיות מכיתה מפחידה במיוחד, לכיתה האהובה עלי בבית הספר. אני זוכרת שבפעם הראשונה שנכנסתי לשם היה כאוס טוטאלי, ואחת התלמידות אף הסתובבה להסתכל עלי ואמרה "עכשיו את כבר לא רוצה להיות מורה". באופן אירוני, דווקא הכיתה הזו שכנעה אותי שאני רוצה ללמד. התלמידים שם פרועים, אך חכמים, דעתניים ומצחיקים. לפעמים אי אפשר להעביר שם שיעור, אך המורה המלווה הסכים איתי שיש משהו מיוחד בשובבות המשעשעת שלהם. חשבתי שזה לא הוגן להעדיף כיתה אחת על פני אחרת, אך למדתי שקשה להימנע מזה. אני חושבת שהקשר שלי עם הכיתה נוצר בעיקר כשהתחלתי להעביר שיעורים.

סטודנטית להוראת ביולוגיה

בסוף ההתנסות הייתה לי תחושה מדהימה, בית הספר זה עולם אחר, משפחה גדולה, אתה יכול לגרום להרבה אנשים לאהוב ולהעריך אותך, זה נותן תחושת סיפוק מדהימה, באמת אני לא יכולה לסכם את כל מה שהרגשתי במילים, זה המקום שלי, זאת העבודה שלי, אני יכולה לשנות ולהשפיע! אני מאוד מרוצה שעשית את ההוראה שלי דרך 'אקדמיה כיתה', זאת ההחלטה הכי חכמה שלקחתי בחיים שלי, כי אחרי שלמדתי הרבה קורסים והלכתי להתנסות, הדבר היחיד שעוזר בכל ההוראה הוא להתנסות המון.

סטודנטית להוראת אמנות

בערב הפתיחה של תערוכת הגמר, שהיה מאורע משמעותי במיוחד, התרגשתי לראות את העבודות של התלמידים אותם ליוויתי במהלך השנה. העבודות היו ברמה גבוהה מאוד, וכן נהניתי מן הצפייה בתלמידים המרוגשים עם משפחותיה ותחושתי כחלק מצוות האמנות. אני והסטודנט הנוסף, אף הזכרנו בדברי התודות השונים, וקיבלנו פרחים מן התלמידים, מה שהיה בעיני מרגש ביותר ובלתי צפוי. בנוסף יצא לי לשוחח עם כמה מהורי התלמידים, וקיבלתי מהם מחמאות רבות, לדבריהם לאור הסיפורים שילדיהם סיפרו להם עלי, מה שהיה מפתיע בעיני, מחזק ואף מרגש לשמוע. למחרת בבוקר התקיימה הבגרות המעשית באמנות, שכללה את הצגתן של היצירות והסבר של התלמידים עליהן. זו הייתה בגרות פנימית ולכן הצטרפתי לעריכתה, מה שהיה חוויה חזקה, ואף מצמררת עבורי.